

Mark 3

ASVh with Comments

Summary. Here, in Chapter 3, we see six main points that deal with the power and mercy of God. 1) The Lord shows mercy to the man with the withered hand and heals him on the Sabbath, teaching that it is lawful to do good on the Sabbath. 2) The Lord Jesus shows to the scribes, Pharisees, and people that He is the Lord of the Sabbath by healing the man with the withered hand. This act shows the Lord Jesus' power to the rulers of men because He has healed on the Sabbath. 3) The name of the Lord has spread wide, and crowds followed Him everywhere. Here, we see a large multitude that came to Him by sea. The Lord Jesus healed many, and many pressed around Him to touch Him and be healed, and the unclean spirits fell before Him. These acts show the power of the Lord Jesus over sicknesses and the dark side.

บทสรุป ในบทที่ 3 นี้ เราเห็นหกจุดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและพระเมตตาของพระเจ้า 1) พระผู้เป็นเจ้าแสดงพระเมตตาต่อชายมือลีบและรักษาในวันสะบาโต สอนให้รู้ว่าเป็นสิ่งถูกต้องที่จะทำดีในวันสะบาโต 2) พระเยซูสอนพวกธรรมาจารย์ ฟาริสีและประชาชนว่าพระองค์คือพระเจ้าแห่งวันสะบาโต โดยรักษาชายมือลีบ นี่แสดงให้เห็นอำนาจถึงอำนาจของพระเยซูที่จะปกครองคน เพราะพระองค์รักษาในวันสะบาโต 3) พระนามของพระองค์ได้กระจายไปกว้างและหมู่คนที่ติดตามพระองค์ไปทุกแห่ง ในที่นี้เราจะเห็นคนกลุ่มใหญ่มาหาพระองค์โดยทางทะเล พระเยซูรักษาผู้คนมากมายและคนจำนวนมากเบียดเสียดพระองค์เพื่อสัมผัสพระองค์และรับการรักษา และวิญญาณสกปรกล้มลงต่อหน้าพระองค์ นี่แสดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเยซูเหนือโรคภัยและเหนือความมืด

4) The Lord Jesus, by the will of the Father, appoints twelve disciples to be with Him. He gives them authority to preach the Gospel and to be able to heal and cast out demons. This act shows that the Lord Jesus rules over everything, the seen and unseen world. 5) The Lord Jesus responds to people's accusations about His power over the darkness. a) The Lord Jesus gives parables about unity; the Bible teaches the unity of the Lord as One, Three but One; the unity of people who believe in the Bible should be as one as well. b) The Lord Jesus gives the parable that points out to attacking the faith; all believers should watch out; in order to collapse the unity of the kingdom of God on earth, the faith will be attacked. c) The Lord Jesus says that whoever blasphemes against the Holy Spirit is guilty of an eternal sin. 6) The Lord Jesus tells who His relatives on earth are; not those that are blood-related, but those that do the will of God are His brothers and sisters and mother. This saying shows the mercy of God: don't use your eyes to look at people; use your heart.

4) พระเยซูโดยพระประสงค์ของพระบิดาทรงเลือกสาวกสิบสองคนเพื่อให้อยู่กับพระองค์ พระองค์ให้อำนาจแก่พวกเขาให้ประกาศข่าวและสามารถรักษาโรคและขับผีออกได้ การนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูครอบครองเหนือทุกสิ่ง สิ่งที่เห็นและไม่สามารถเห็นได้ 5) พระเยซูตอบคำกล่าวหาของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระองค์เหนือความมืด ก) พระเยซูให้คำอุปมาถึงความเป็นหนึ่ง พระคัมภีร์สอนถึงความเป็นหนึ่งของพระเจ้า สามแต่เป็นหนึ่ง คนผู้เชื่อในพระคัมภีร์ควรเป็นหนึ่งเช่นเดียวกัน ข) พระเยซูให้คำอุปมาถึงจุดของการโจมตีความเชื่อ ผู้มีความเชื่อทุกคนควรระวังไว้เพื่อให้ความเป็นหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้าบนโลกล้มลง ความเชื่อต้องถูกโจมตี ค) พระเยซูได้บอกไว้ว่าใครก็ตามที่ลบหลู่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีบาปผิดตลอดไป 6) พระเยซูบอกว่าใครคือญาติของพระองค์บนโลก ไม่ใช่พวกตามสายเลือด แต่พวกที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าคือพี่ชายและน้องสาวและมารดา ในที่นี้ได้แสดงถึงพระเมตตาของพระเจ้า อย่าใช้ตาของเรามองผู้คน ใช้อใจของเรา

3 ¹ And **He** entered again into the synagogue; and there was a man there **having the hand withered**.

¹ และ **พระองค์** เข้าไปในธรรมศาลาอีก และที่นั่นมีชายคนหนึ่งมือลีบ

² And they watched **Him**, whether **He** would heal him on the **Sabbath**; in order that they might accuse **Him**.

² และพวกเขาเฝ้ามอง **พระองค์** ว่า **พระองค์** จะทำการรักษาในวันสะบาโตหรือไม่ เพื่อจะได้กล่าวโทษ **พระองค์**

³ And **He** says to the man **who had the hand withered**, **Arise into the midst**.

³ และเมื่อ **พระองค์** พูดกับชายผู้ซึ่งมือได้ลีบ ออกมายืนข้างหน้า

4 And **He** says to them, Is it lawful on the **Sabbath** to do good, or to do **evil**? To save life, or to kill? But they **were silent**.

4 และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา เป็นการถูกต้องที่จะทำดีในวันสะบาโต หรือทำความชั่ว? ช่วยชีวิต หรือฆ่า? แต่พวกเขาได้อยู่ในความสงบเงียบ

5 And **having looked around** on them with anger, being grieved at the **blindness** of their heart, **He** says to the man, **Stretch out your hand**. And he stretched it **out**, and his hand was restored.

5 และเมื่อได้มองพวกเขาโดยรอบด้วยความโกรธ ได้รู้สึกเศร้าใจในความมืดของใจของพวกเขา **พระองค์** พูดกับชายผู้นั้น ยื่นมือของเจ้าออกมา และเขาได้ยื่นมันออกมา และมือของเขาได้หายเป็นปกติ

6 And the Pharisees **having gone out**, **straightaway**, with the Herodians took counsel against **Him**, how they might destroy **Him**.

6 และพวกธรรมาจารย์ออกไป ในทันใด สมคบกับพวกเฮโรดได้ปรึกษากันเพื่อหาวิธีต่อต้าน **พระองค์** ว่าจะอย่างไรจึงจะทำลาย **พระองค์** ได้

Comments 3:1-6. For verses 1 to 6, see also Comments Matthew 12:9-14 and Comments Luke 6:6-11.

The stories in these sections of Scripture are the same story but in different ways of presentation. In each Gospel, the Lord has shown all humans that one story can be told in many ways, but we need to combine all the details from all the Gospels to understand the events in their completeness. Here, we analyze the story of the man with the withered hand by looking at the details from all three Gospels: Matthew 12:9-14, Mark 3:1-6, and Luke 6:6-11.

ความเห็น 3:1-6 สำหรับข้อ 1 ถึง 6 มองความเห็นในมัทธิว 12:9-14 และความเห็นลูกา 6:6-11

เรื่องในส่วนนี้ของพระคัมภีร์เป็นเรื่องเดียวกันแต่แตกต่างในการเสนอ ในแต่ละหนังสือ พระเจ้าต้องการให้มนุษย์เห็นนั้นว่าเรื่องเดียวสามารถบอกได้หลายวิธี แต่เราต้องเชื่อมโยงรายละเอียดจากหนังสือทั้งหมดเพื่อเข้าใจเหตุการณ์อย่างสมบูรณ์ทั้งหมด ในที่นี้ เราจะสนใจเรื่องของชายมือได้ลีบโดยมองจากรายละเอียดจากหนังสือทั้งสามเล่ม มัทธิว 12:9-14 มาระโก 3:1-6 และลูกา 6:6-11

Comparison analysis:

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Part 1: (See Mark 3:1, Matthew 12:9-10a, and Luke 6:6). In Mark, notice the word “again,” in Matthew 12:9, notice the words “departed from there,” and in Luke 6:6, notice the words “on another Sabbath.” Combining the events so far from all three Gospels it shows that the Lord Jesus was traveling, and on a Sabbath, again, He entered their synagogue where He taught the people. And a man with a right hand that was withered was in the synagogue. Here, we need to remember that the name of the Lord Jesus is the Lord of the Sabbath, so the Lord will always be in synagogue on Sabbath. All three Gospels in this part have one thing in common: the Lord Jesus enters the synagogue on the Sabbath as a regular duty.

ส่วนที่ 1 (มองในมาระโก 3:1, มัทธิว 12:9-10ก และลูกา 6:6) ในมาระโก สังเกตคำว่า “อีก” ในมัทธิว 12:9 สังเกตคำว่า “พระเยซูไปจากที่นั่น” และในลูกา 6:6 สังเกต “วันสะบาโตอีกวันหนึ่ง” ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามแสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าได้กำลังเดินทาง และในวันสะบาโต อีกวันหนึ่ง พระองค์ได้เข้าไปในธรรมศาลาของพวกเขาที่ซึ่งพระองค์สอนประชาชน และชายที่มีขวานั้นลีบอยู่ในธรรมศาลา ในที่นี้ เราต้องจำไว้ว่ามีชื่อของพระเยซูเจ้าคือพระเจ้าของสะบาโต ดังนั้นตลอดเวลาพระเจ้าจะอยู่ในธรรมศาลาในวันสะบาโต หนังสือทั้งสามในส่วนนี้มีสิ่งหนึ่งเป็นธรรมดา พระเยซูเจ้าเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโตเหมือนเป็นหน้าที่ตามปกติ

Part 2: (See Mark 3:2, Matthew 12:10b, and Luke 6:7). Combining the events from all three Gospels, we understand that the scribes and the Pharisees asked the Lord Jesus, “Is it lawful to heal on the Sabbaths?” and watched Him if He would heal on the Sabbath so they might accuse Him. However, all three Gospels have told one thing, which is that people do not know the true meaning of the Sabbath. That is why the Lord teaches on Sabbaths, to give them the true meaning of the Sabbath. The real meaning for Sabbath is to keep the rules given by God not bring all the men rules and impose them to be the meaning for the Sabbath. The Lord teaches us that the purpose of the Sabbath is to do good in the name of the Lord: helping and comforting, **which is the way to show the love of the Lord.**

ส่วนที่ 2 (มองในมาระโก 3:2 มัทธิว 12:10ข และลูกา 6:7) รวบรวมจากหนังสือทั้งสามเล่ม เราจะเข้าใจได้เห็นว่าพวกธรรมาจารย์และฟาริสีได้ถามพระเยซูเจ้า “เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่จะรักษาในวันสะบาโต?” และได้เฝ้ามองพระองค์ถ้าพระองค์จะรักษาในวันสะบาโตเพื่อพวกเขาจะได้มีข้อกล่าวหา พระองค์ อย่างไรก็ตาม หนังสือทั้งสามมีสิ่งหนึ่งที่ได้ออก ซึ่งก็คือว่าประชาชนนั้นไม่รู้อรรถาธิบายที่แท้จริงของสะบาโต นั่นคือทำไมพระเจ้าสอนในวันสะ

บาโต เพื่อให้ความหมายที่แท้จริงของวันสะบาโต ความหมายที่แท้จริงของวันสะบาโตคือเก็บรักษากฎที่ให้โดยพระเจ้าเป็นเจ้าไม่ใช่หน้ากฎของคนและวางไว้ให้เป็นความหมายของสะบาโต พระเจ้าสอนเราว่าจุดประสงค์ของสะบาโตคือเพื่อให้ทำสิ่งที่ดีในนามของพระเจ้า ช่วยเหลือและปลอบโยน ซึ่งนั่นคือวิธีแสดงความรักของพระเจ้า

Part 3: (See Matthew 12:11-12). Here in Matthew, we see that the Lord answers the question that the scribes and Pharisees asked in Matthew 12:10b by confronting them and showing their hypocrisy.

ส่วนที่ 3 (มองความเห็นใน มัทธิว 12 :11-12) ในมัทธิวนี้ เราจะเห็นได้ว่าพระเจ้าตอบคำถามนั้นที่พวกธรรมาจารย์และฟาริสีได้ถามในมัทธิว 12:10 โดยต่อหน้าพวกเขาและชี้ให้เห็นถึงการแสวงหาของพวกเขา

Part 4: (See Mark 3:3-4, Luke 6:8-9). In these verses, it shows that the Lord asks them a direct question. Really, the Lord asks them if it is lawful to do good or to do evil on the Sabbath.

ส่วนที่ 4 (มองใน มาระโก 3:3-4 ลูกา 6:8-9) ในที่นี้ มันแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าถามพวกเขาโดยตรง จริงๆแล้ว พระเจ้าถามสิ่งเดียวต่อพวกเขาถ้ามันจะเป็นการถูกต้องที่ควรจะทำความดีหรือความชั่วในวันสะบาโต

Part 5: (See Mark 3:5, Matthew 12:13, Luke 6:10). Combining the events from all three Gospels, we see that the Lord was angry and grieved at their ignorant hearts, and He healed the man's hand by simply asking him to stretch out his hand. However, none of them acknowledged that on the Sabbath, it is lawful to do good, but the Lord Jesus tells them clearly in Matthew 12:12 that it is lawful to do good on the Sabbath.

ส่วนที่ 5 (มองในมาระโก 3:5 มัทธิว 12:13 ลูกา 6:10) ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่ม เราเห็นนั่นว่าพระเจ้าได้โกรธและได้เศร้าที่ใจของพวกเขาปฏิเสธ และพระองค์ได้รักษามือของชายผู้หนึ่งหายดีโดยบอกให้เหยียดมือของเขาออก อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ไม่ยอมรับนั่นว่าในวันสะบาโตให้ทำสิ่งที่ดี แต่พระเยซูเจ้าบอกพวกเขาอย่างชัดเจนในมัทธิว 12:12 นั้นว่ามันเป็นการถูกต้องที่จะทำสิ่งที่ดีในวันสะบาโต

Part 6: (See Mark 3:6, Matthew 12:14, Luke 6:11). Combining the events from all three Gospels, we understand that the scribes and Pharisees were furious and discussed with each other and with the Herodians how they might destroy the Lord Jesus. Notice that the Herodians (See Matthew 22:16 for comments on Herodians) were not in the synagogue, but the Pharisees and the scribes went out to look for them.

ส่วนที่ 6 (มองในมาระโก 3:6 มัทธิว 12:14 ลูกา 6:11) ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่ม เราเข้าใจได้นั้นว่าพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีได้มีความกังวลและได้ปรึกษาต่อกันและกับพวกเฮโรดเพื่อหาวิธีที่จะฆ่าพระเยซูเจ้า สิ่งที่น่าคิดว่าพวกเขาเฮโรเดียน (มองเห็นความเห็นในมัทธิว 22:16 สำหรับความเห็นเกี่ยวกับพวกเฮโรเดียน) พวกนี้ไม่ได้อยู่ในธรรมศาลา แต่พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ไปหาพวกเขา

⁷ And **Jesus** with **His** disciples withdrew to the sea, and a great multitude from Galilee followed; and from Judea,

⁷ และ **พระเยซู** กับสาวกของ **พระองค์** ออกไปจากที่นั่นไปยังทะเล และฝูงชนเป็นอันมากจากกาลิลีได้ติดตาม และจากจูเดีย

⁸ and from Jerusalem, and from Idumea, and beyond the Jordan, and around Tyre and Sidon, a great multitude, hearing what great things **He** did, came to **Him**.

⁸ และจากเยรูซาเล็ม และจากไอดูเมีย และอีกฟากของจอร์แดน และรอบๆไทระและไซดอน ฝูงชนเป็นอันมาก ได้ยินสิ่งวิเศษที่ **พระองค์** ได้ทำ ได้มายัง **พระองค์**

Comments 3:7-8. For verses 7 to 8, see also Comments Matthew 4:23-25, Comments Matthew 13:1-3, and Comments Luke 6:17-19.

These passages describe similar events, but the people are not all the same, and the day of the event is different. The Lord Jesus' name had already been spread before He traveled there. His name had already been known, and that is why multitudes will be there in all of the events.

ความเห็น 3:7-8 สำหรับข้อเขียน 7 ถึง 8 เว้นกันมองเห็นในมัทธิว 4:23-25, ความเห็นมัทธิว 13:1-3 และความเห็นลูกา 6:17-19)

ข้อความนี้ ได้บอกเหตุการณ์คล้ายคลึงกัน แต่ทั้งหมดแตกต่างฝูงชนกัน และในแต่ละวันมีสิ่งเกิดขึ้นแตกต่างกัน ชื่อของพระเยซูเจ้าได้มาถึงก่อนที่พระองค์จะได้มายังที่นี้ และนั่นคือทำไมจะมีฝูงชนอยู่ในที่นั่นในเหตุการณ์ทั้งหมด

⁹ And **He** spoke to **His** disciples, that a little boat might wait upon **Him** because of the crowd, in order that they might not throng **Him**:

⁹ และ **พระองค์** ได้พูดกับเหล่าสาวกของ **พระองค์** นั้นว่าเรือเล็กควรจะรอ **พระองค์** เพราะฝูงชน ด้วยกลัวนั้นว่าพวกเขาจะเบียด **พระองค์**

¹⁰ for **He** had healed many; insomuch that as many as had **diseases** pressed upon **Him** that they might touch **Him**.

¹⁰ เพราะ **พระองค์** ได้รักษาหลายคน ถึงขนาดที่ว่าหลายคนที่มีโรคร้ายไข้เจ็บได้เบียด **พระองค์** นั้นเพื่อพวกเขาจะได้แตะต้อง **พระองค์**

¹¹ And the unclean spirits, **whenever** they beheld **Him**, fell down before **Him**, and cried out, saying, **Thou** are the **Son** of **God**.

¹¹ และพวกผีสกปรก เมื่อใดที่พวกเขาได้เห็น **พระองค์** ก็ล้มลงต่อ **พระองค์** ลำตัวซิ้งออกมา พูดว่า **พระองค์ท่าน** เป็น **พระบุตร** ของ **พระเจ้า**

¹² And **much He** charged them, that they should not make **Him** known.

¹² และ **พระองค์** ได้กำชับพวกมันอย่างมาก นั้นว่าพวกเขาอย่าได้ทำให้ **พระองค์** เป็นที่รู้จัก

Comments 3:7-12a. Looking at Mark 3:7-12 and Mark 4:1-3, we can say that here in these verses of Scripture, it is the same event, but it is a large area, and there are different groups of people and different days: similar area, different days, and different groups of people. They are completely different days described in these passages; the things that happened today could happen tomorrow, but they are not linked together; we must separate them. When there is a large crowd of people, this group hears and talks, but the group behind does not even know what the people ahead are saying. Same day, same event but not the same; that is why each Gospel tells the story from a different angle, different point, different people. Each Gospel has its own portion to write down, but no one copied from the other. The Lord gives each individual the ability to describe a different part of the event and different times that happened. There is no copy, but each one writes down accordingly as the Lord sees fit.

ความเห็น 3:7-12ก มองในมาระโก 3:7-12 และมาระโก 4:1-3 เราสามารถพูดได้นั่นว่าในที่นี้ในข้อเขียนของพระคำสอน มันเป็นเหตุการณ์เดียวกัน แต่เพราะมันเป็นเขตใหญ่ และฝูงชนแตกต่างกันไปและไม่ใช่วันเดียวกัน อาณาเขตคล้ายกัน วันที่ต่างกัน และต่างกลุ่มคน มันเป็นวันที่แตกต่างกัน อย่างสิ้นเชิงที่อธิบายไว้ในข้อเขียนนี้ สิ่งนั้นที่เกิดขึ้นในวันนี้สามารถเกิดได้อีกในวันพรุ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เกี่ยวข้องต่อกันและกัน เราต้องแยกมันออกไป เมื่อมีฝูงชนกลุ่มใหญ่ กลุ่มนี้ได้ยินเรื่องที่คนพูดกัน แต่คนในกลุ่มหลังไม่รู้ว่าจะพวกเขาข้างหน้าพูดถึงอะไร เวลาเดียวกัน เหตุการณ์เดียวกันแต่ไม่เหมือนกัน นั่นคือทำไมหนังสือแต่ละเล่มบอกเรื่องในต่างแง่มุมกัน แยกต่างจุด แยกต่างคน หนังสือแต่ละเล่มมันมีส่วนเขียนของตนเองเพื่อเขียนลง แต่ไม่มีการลอกเลียนจากกัน พระเจ้าให้แต่ละคนความสามารถเพื่ออธิบายส่วนของเหตุการณ์และต่างเวลานั้นที่ได้เกิดขึ้น ไม่มีการลอกเลียน แต่ว่าแต่ละคนเขียนในส่วนที่พระเจ้าเห็นสมควร

Comments 3:7-12b. Mark 3:1-6 describes the same event as Luke 6:6-11 (the healing of the paralytic), then Mark 3:13-20 is the same event as Luke 6:12-16, and in between these events, we have Mark 3:7-12. This event by the sea in Mark 3:7-12 on this particular day is described only here in the Gospel of Mark. The common point of these events that are given in Mark 3:7-12, Matthew 4:23-25, Matthew 13:1-3 and Luke 6:17-19 is: the Lord Jesus' name was spread wide, and there were always crowds following Him to hear Him teach, and many came to be healed. But some came to look for food that He would provide for them because it has been told that He gives food. Here in Mark, it shows that people were crowding around the Lord Jesus insomuch that He needed to get a boat and get away from the crowd so they would not crush Him.

ความเห็น 3:7-12ข มาระโก 3:1-6 อธิบายเหตุการณ์เดียวกันกับลูกา 6:6-11(การรักษาคนเป็นง่อย) แล้วมาระโก 3:13-20 เป็นเหตุการณ์เดียวกันกับลูกา 6:12-16 และในระหว่างเหตุการณ์นี้ เรามีมาระโก 3:7-12 งานนี้โดยทะเลในมาระโก 3:7-12 ในวันนี้โดยเฉพาะคือได้อธิบายมีเพียงในหนังสือของมาระโก จุดเดียวกันของเหตุการณ์นี้นั้นได้ในมาระโก 3:7-12 มัทธิว 4:23-25 มัทธิว 13:1-3 และ ลูกา 6:17-19 นั่นคือพระนามของพระเยซูเจ้าได้ประกาศไปทั่ว และที่นั่นตลอดเวลาได้มีฝูงชนติดตามพระองค์ฟังพระองค์สอน และหลายคนได้มาเพื่อรับการรักษา แต่บางคนได้มาเพื่อมองหาอาหาร นั่นที่พระองค์ให้แกพวกเขาเพราะได้มีการบอกนั้นว่าพระองค์ให้อาหาร ในที่นี้ในมาระโก มันแสดงให้เห็นว่าได้มีฝูงชนรอบๆพระเยซูเจ้ามากมายนั้น จนพระองค์ได้ต้องการเรือและออกไปจากฝูงชนเพื่อพวกเขาจะได้ไม่เบียดพระองค์

¹³ And **He** goes up on the mountain, and calls to **Him** those whom **He** desired; and they went to **Him**.

¹³ และ **พระองค์** ขึ้นไปยังภูเขา และ **พระองค์** เรียกพวกที่ **พระองค์** ได้ต้องการ และพวกเขาได้ไปยัง **พระองค์**

¹⁴ And **He** appointed twelve, which also **He** called apostles, that they might be with **Him**, and that **He** might send them to preach,

¹⁴ และ พระองค์ ได้เลือกสิบสองคน ซึ่งด้วยกัน พระองค์ ได้เร็นอักษรสาวก นั้นเพื่อให้พวกเขาอยู่กับ พระองค์ และนั่นเพื่อ พระองค์ ส่งพวกเขา ออกไปสอน

¹⁵ and to have authority to cast out demons.

¹⁵ และให้อำนาจขับปีศาจ

¹⁶ And Simon He surnamed Peter;

¹⁶ และไซมอน พระองค์ ได้ให้ชื่อว่าปีเตอร์

¹⁷ and James of Zebedee, and John the brother of James; and them He surnamed Boanerges, which is, Sons of Thunder;

¹⁷ และเจมส์บุตรของเศบดี และยอห์นน้องชายของเจมส์ และพวกเขา พระองค์ ได้ให้ชื่อว่าโบเนอร์จี ซึ่งคือบุตรของฟ้าร้อง

¹⁸ and Andrew, and Philip, and Bartholomew, and Matthew, and Thomas, and James of Alphaeus, and Thaddaeus, and Simon the Cananaean,

¹⁸ และอันดรูว์ และฟิลิป และบาโทโลมิว และมัทธิว และโทมัส และเจมส์แห่งเอาฟีลุส และทาเดอุส และไซมอนชาวคานาเนียน

¹⁹ and Judas Iscariot, who also betrayed Him. And He comes to a house.

¹⁹ และยูดาสอิสคาริโอส ผู้ซึ่งด้วยกันได้ทรยศ พระองค์ และ พระองค์ มาที่บ้าน

Comments 3:13-19. For verses 13 to 19, see also Comments Matthew 10:1-4, and Comments Luke 6:12-16.

The events in Mark 3:13-19, Matthew 10:1-4, and Luke 6:12-16 are the same but different ways of presenting. Combining these events from all three Gospels we can get a more complete picture of what has happened. The point of this telling is that the Lord has chosen from among all that followed Him; from so many that followed, He chose these twelve out. Many are struggling about why the Lord Jesus chose Judas; not that He doesn't have enough people to choose from, but Judas had to be involved in the Lord Jesus' ministry.

ความเห็น 3:13-19 สำหรับข้อเขียน 13 ถึง 19 ด้วยกันมองความเห็นมัทธิว 10:1-4 และความเห็นลูกา 6:12-16

เหตุการณ์ในมาระโก 3:13-19 มัทธิว 10:1-4 และลูกา 6:12-16 ซึ่งเป็นอย่างเดียวกันแต่มีการเสนอแตกต่างกัน ผลเหตุการณ์เข้าด้วยกันจากหนังสือทั้งสามเล่มเราสามารถรู้ภาพที่สมบูรณ์ถึงว่าอะไรได้เกิดขึ้น ในเหตุการณ์นี้ได้บอกนั้นว่าพระเจ้าได้เลือกจากพวกนั้นที่ได้ติดตามพระองค์ จากคนจำนวนมากนั้นที่ติดตาม พระองค์ได้เลือกสาวกสิบสองคนออกมา หลายคนมีปัญหากเกี่ยวกับทำไมพระเจ้าเลือกยูดาส ไม่ใช่ว่าพระองค์ไม่มีคนพอเพื่อให้เลือก แต่ยูดาสต้องมีส่วนร่วมในงานของพระเยซู

Comparison analysis:

การพิจารณาเปรียบเทียบ:

Part 1: (See Mark 3:13, Matthew 10:1a, Luke 6:12, 13a). Combining the events from all three Gospels, we see that the Lord Jesus went up to the mountain to pray, and after He prayed all night, He called to Him the disciples He desired. The Bible clearly shows all humans how the Son of God prays and the length of time He prays. But humans complain that they pray for too long. If the Son of God spent that much time praying, humans need to take as an example and follow what the Lord teaches and does. As an example, when you go and pray, forget about yourself and think of the One whom you pray to; let your soul lead you to the Lord. The human mouth speaks too many useless words, but the soul that goes presents the pure words of worship to the Lord.

ส่วนที่ 1 (มองมาระโก 3:13 มัทธิว 10:1ก ลูกา 6:12, 13ก) รวบรวมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่ม เราเห็นนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้ขึ้นไปบนภูเขาสวดภาวนา และหลังจากที่พระองค์ได้สวดภาวนาทั้งคืน พระองค์ได้เรียกสาวกที่พระองค์ต้องการ ในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นมนุษย์ทุกคนเห็นชัดเกี่ยวกับอย่างไรที่พระบุตรของพระเป็นเจ้าสวดภาวนาและระยะเวลาที่พระองค์สวดภาวนา แต่มนุษย์บ่นว่าพวกเขาได้สวดภาวนานานมากเกินไป ถ้าพระบุตรของพระเป็นเจ้าได้ใช้เวลานานมากในการสวดภาวนา มนุษย์ต้องทำตามตัวอย่างและติดตามอะไรที่พระเจ้าสอนและทำ ตัวอย่างเช่น เมื่อคุณไปและสวดภาวนา สัมผัสเกี่ยวกับตัวของตนเองและคิดถึงพระผู้ที่คุณมาสวดภาวนาถึง ปล่อยให้วิญญาณของคุณไปยังพระเจ้า ปากมนุษย์พูดสิ่งไร้สาระมากมาย แต่วิญญาณนั้นที่ไปได้เสนอคำบูชาที่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า

Q: What was the purpose of the Lord Jesus' prayer here? **A:** There are two purposes in this prayer: one is the conversation between Father and Son, and another is about choosing the disciples. The Lord will choose the ones that the Father wants.

คำถาม: อะไรคือจุดประสงค์ที่พระเจ้าสวดภาวนาในที่นี้? **คำตอบ:** มีจุดประสงค์สองประการในการสวดครั้งนี้ หนึ่งคือการสนทนาระหว่างพระบิดาและพระบุตร แต่จุดประสงค์อีกอันคือเพื่อเลือกเหล่าสาวก พระเจ้าจะเลือกผู้หนึ่งพระบิดาต้องการ

Part 2: (See Mark 3:14-15, Matthew 10:1b, Luke 6:13b). Combining the events from all three Gospels, we see that the Lord Jesus chose twelve disciples whom He also named apostles.

ส่วนที่2 (มองในมาระโก 3:14,15 มัทธิว 10:1ข ลูกา 6:13ข) ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่ม เราสามารถเห็นนั่นว่าพระเจ้าเลือกสิบสองคนซึ่งช่วยกันพระองค์ได้เรียกพวกเขาว่าอัครสาวก

Q: What does it mean to be an apostle? **A:** The follower of the Lord, the one who will go to tell about the love of God for all humans; that is the apostle's duty. These twelve were chosen to be with the Lord Jesus, go out and preach, and have the authority to cast out demons and heal every disease and affliction. Judas was one of the apostles, but the Bible will never mention that he did anything because he had no faith. Judas did not have faith; he would always abide with someone else and be part of someone doing something, but he would never be himself doing it. He was there close by but never did it. The Lord always sent them in pairs (See Mark 6:7, Luke 10:1).

คำถาม: ความหมายของคำว่าเป็นอัครสาวกคืออะไร? **คำตอบ:** ผู้ติดตามของพระเจ้า ผู้ซึ่งจะไปบอกถึงความรักของพระเจ้าต่อมนุษย์ทั้งหลาย นั่นคือหน้าที่ของอัครสาวก สิบสองคนนี้ได้ถูกเลือกให้อยู่กับพระเจ้า ออกไปและสอน และมีอำนาจขับไล่มิศาจและรักษาโรคทุกโรคและความทุกข์ทรมาน ยูดาสได้เป็นหนึ่งในอัครสาวก แต่พระคัมภีร์ไม่เคยมีกล่าวนั้นว่าเขาได้ทำอะไรเพราะเขาไม่มีความศรัทธา ยูดาสไม่มีความศรัทธา ตลอดเวลาเขาจะติดตามคนอื่นและเป็นส่วนร่วมในการทำของคนอื่น แต่เขาเองจะไม่เคยทำมัน เขาอยู่ใกล้แต่ไม่เคยเป็นคนทำมัน ตลอดเวลาพระเจ้าได้ส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆ (มาระโก 6:7, ลูกา 10:1)

Part 3: (See Mark 3:16-19, Matthew 10:2-4, Luke 6:14-16). From these verses of Scripture, we find the names of the twelve apostles. For some, we find the names that the Lord gave as a name for the duty of the work. Some were called for special purposes, and the names the Lord gave would tell the duty of that person, not just duty alone, but also the character told in that name.

ส่วนที่3: (มองใน มาระโก 3:16-19, มัทธิว 10:2-4, ลูกา 6:14-16) จากข้อบ่งชี้ในพระคัมภีร์ เราพบชื่อของอัครสาวกทั้งสิบสอง สำหรับบางคน เราพบว่าชื่อที่พระเจ้าให้สำหรับหน้าที่ในการทำงาน บางคนได้เรียกเพื่อหน้าที่พิเศษ และชื่อที่พระเจ้าให้ได้ออกถึงหน้าที่ของผู้นั้น ไม่ใช่เพียงหน้าที่อย่างเดียว แต่ด้วยกันได้ออกถึงบุคลิกในชื่อนั้น

²⁰ And a multitude comes together again, so that they are not able even to eat bread.

²⁰ และฝูงชนมารวมตัวกันอีก จนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถกินอาหาร

Comments 3:20. This house in this verse is a house where some people were willing to invite the Lord to stay for a while. This house is not His parents' home in Nazareth or His home in some city.

ความเห็น 3:20 บ้านในข้อนี้คือบ้านที่บางคนต้องการเชิญพระเจ้าให้พักอยู่เพียงขณะหนึ่ง บ้านนี้ไม่ใช่บ้านของครอบครัวของพระองค์ในนาซาเร็ท หรือบ้านของพระองค์ในเมืองหนึ่ง

²¹ And when His family heard it, they went out to lay hold on Him: for they said, He is overwhelmed.

²¹ และเมื่อครอบครัวของ พระองค์ ได้ยินมัน พวกเขาได้ออกไปเพื่อจับ พระองค์ เพราะพวกเขาได้พูดว่า พระองค์ ได้รู้สึกทวมทันท้มากเกินกว่ารับได้

²² And the scribes who came down from Jerusalem said, He has Beelzebub, and, By the prince of the demons He casts out the demons.

²² และพวกธรรมาจารย์ที่มาจากเยรูซาเล็มได้พูดว่า พระองค์ ได้มีเบลเซบูลสิง และโดยอำนาจของราชาปีศาจ พระองค์ ขับปีศาจออก

²³ And having called them, He said to them in parables, How can Satan cast out Satan?

²³ และได้เรียกพวกเขา พระองค์ ได้บอกพวกเขาเป็นคำอุปมา นายปีศาจจะขับนายปีศาจออกได้อย่างไร?

²⁴ And if a kingdom is divided against itself, that kingdom cannot stand.

²⁴ และถ้าอาณาจักรได้แบ่งแยกตนเอง อณาจักรนั้นจะไม่สามารถตั้งอยู่ได้

²⁵ And if a house is divided against itself, that house cannot stand.

²⁵ และถ้าบ้านใดได้แบ่งแยกตนเอง บ้านนั้นจะไม่สามารถอยู่ได้

²⁶ And if Satan has risen up against himself, and is divided, he cannot stand, but has an end.

²⁶ และถ้าปีศาจลุกขึ้นสู้ตนเอง และได้แบ่งแยก พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้ แต่มาถึงจุดจบ

²⁷ But no one can enter into the house of the strong man to plunder his goods, if not he first binds the strong man; and then he will plunder his house.

²⁷ แต่ไม่มีใครสามารถปล้นบ้านของผู้ที่เข้มแข็งเพื่อเอาสมบัติของเขาไปได้ ถ้าเขาไม่จับผู้แข็งแรงมัดก่อน และแล้วเขาจึงจะปล้นบ้านของเขาได้

²⁸ Truly I say to you, All the sins and the blasphemies will be forgiven to the sons of men, as many as if they shall have blasphemed;

²⁸ จริงๆแล้ว เรารู้จักจะบอกแก่เจ้า ว่าบาปทุกอย่างของผู้คนจะได้รับการอภัยโทษแก่ลูกของคนที่เหมือนกับว่าถ้าพวกเขาจะได้ดูหมิ่นไปแล้ว

²⁹ but whoever shall blaspheme against the Holy Spirit has not forgiveness to the age, but is guilty of eternal sin;

²⁹ แต่ใครก็ตามที่หมิ่นประมาทต่อ พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะไม่มีโอกาสได้รับการอภัยโทษ แต่มีความผิดบาปนั้นตลอดไป

³⁰ because they said, He has an unclean spirit.

³⁰ เพราะพวกเขาได้พูดว่า พระองค์ ได้มีวิญญาณที่ไม่สะอาด

Comments 3:22-30. See also Comments Matthew 12:22-32, and Comments Luke 11:14-23.

Q: Are the parables that are told in these sections of Scripture spoken to the same group of people in the same place and time? And, are the events in Matthew 12:22-32, Mark 3:22-30 and Luke 11:14-23 the same events happening at the same place and time? **A:** They are not the same events; all three Gospels tell different events. Separate out the events between the Gospels. The group of people are not all the same. In some portions of the Gospels, people come in around the Lord and then go out; new people come in and go out; always, people come in and go out; that way, the word spreads faster. Many thousands have come to see and hear how the work of the Lord has been done. Because the Lord has a short time on earth, His purpose is to bring all the people to have a chance to witness the Lord's work for humans; God has come to them.

ความเห็น 3:22-30 ด่วนกันมองความเห็นในมัทธิว 12:22-32 และความเห็นลูกา 11:14-23

คำถาม: คำอุปมาที่เล่าเบอกในส่วนนี้ของพระคัมภีร์ได้พูดกับกลุ่มคนเดียวกันในสถานที่เดียวกันและเวลาเดียวกัน? และ เหตุการณ์ในมัทธิว 12:22-32 มาระโก 3:22-30 และลูกา 11:14-23 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในที่เดียวกันและเวลาเดียวกันหรือ? **คำตอบ:** พวกเขาไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกัน คำกล่าวทั้งสามบอกในเหตุการณ์ที่แตกต่างกัน แยกเหตุการณ์ระหว่างหนังสือแต่ละเล่มออกไป ผู้คนที่มาไม่ใช่พวกเดียวกัน ในบางส่วนของคำสอน ผู้คนเข้ามารอบๆพระเจ้าและแล้วออกไป ทางนั้น คำสอนได้กระจายไปเร็วกว่า คนหลายพันคน พวกเขาได้มาเห็นและได้ยินถึงการทำงานของพระเจ้า เพราะพระเจ้ามีเวลาสั้นในโลก จุดประสงค์ของพระองค์เพื่อนำคนส่วนใหญ่ให้มีโอกาสเห็นเป็นพยานในการทำงานของพระเจ้าเพื่อมนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าได้มายังพวกเขา

Q: Can we say that the Lord Jesus repeated the same teachings in the parables to different groups of people as they came and listened? **A:** The Lord will tell when He will be asked; each group of people come and ask. Sometimes, one parable was told many, many times, and that is why sometimes, the Bible will answer from a different angle of the question. Still, the answer always will have the same center point in all the Gospels. Therefore, we need to find the center point of the Lord's answer in all these parables.

คำถาม: เราสามารถพูดได้หรือไม่ว่าพระเยซูเจ้าได้สอนซ้ำอีกในคำอุปมาเดียวกันต่อกลุ่มคนแตกต่างกันที่พวกเขาได้มาและได้ฟัง **คำตอบ:** พระเจ้าจะบอกเมื่อพระองค์จะถูกถาม ในแต่ละกลุ่มผู้คนมาและถาม บางครั้ง คำอุปมาเดียวกันได้บอกหลายครั้ง หลายครั้ง และนั่นคือในทำไม่บางครั้ง ในพระคัมภีร์จะตอบจากแตกต่างกันในแต่ละมุมของคำถาม ยังคง ตลอดเวลาคำตอบจะมีจุดเดียวในทุกพระคำสอน ในที่นี้ เราต้องหาจุดประสงค์ในคำตอบของพระเจ้าในคำอุปมาเหล่านี้

Comparison analysis:

จุดประสงค์ในการเปรียบเทียบ:

Part 1: (See Matthew 12:22-23, and Luke 11:14). As we see from these Bible passages, the Lord Jesus was performing miraculous healings before the people came to accuse Him, and He healed many demon-oppressed people. In Matthew, it shows the healing of a demon-oppressed man who was blind and mute, and in Luke, the Lord Jesus casts out a demon who was mute; these are two separate healings. It is clear from this setting that the Lord Jesus addresses the accusation to different groups of people and tells the parables more than once.

ส่วนที่ 1: (มองในมัทธิว 12:22-23 และลูกา 11:14) ตามที่เราเห็นจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พระเยซูเจ้าได้ทำการรักษาอย่างมหัศจรรย์ก่อนที่ผู้คนได้มา กล่าวหาพระองค์ และพระองค์ได้รักษาผู้คนที่มียี่สิบหลายคน ในมัทธิว มันแสดงให้เห็นถึงการรักษาชายที่มีผีสิงซึ่งตาบอดและเป็นใบ้ และในลูกา พระเยซูเจ้าขับผีออกจากผู้ที่ใบ้ ในที่นี้มีการรักษาแตกต่างกันสองเหตุการณ์ มันเป็นเรื่องชัดเจนจากที่ตั้งนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้พูดถึงกลุ่มคนแตกต่างกันที่กล่าวหาและบอกคำอุปมามากกว่าหนึ่งครั้ง

Part 2: (See Mark 3:22, Matthew 12:24, and Luke 11:15). In Mark, we see that scribes came down from Jerusalem to accuse the Lord Jesus. In Matthew, we see that as the Pharisees hear people saying that the Lord Jesus is the Son of God and performs these miraculous healing by the power of God, they reason with each other and bring the blasphemous accusation to the people. In Luke, we see that some people accused the Lord Jesus, and some were trying to test Him by asking Him for a sign from heaven. Again, it is evident from the three Gospels here that the Lord Jesus tells the parables and addresses the accusations to different groups of people at different times and places.

ส่วนที่ 2: (มองในมาระโก 3:22 มัทธิว 12:24 และลูกา 11:15) ในมาระโก เราเห็นนั่นว่าพวกธรรมาจารย์ได้ลงมาจากเยรูซาเล็มเพื่อกล่าวหาพระเยซูเจ้า ในมัทธิว เราเห็นนั่นว่าพวกฟาริสีได้ยื่นผู้คนพูดถึงนั่นว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้าและได้แสดงสิ่งพิเศษในการรักษาโดยอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า พวกเขาให้เหตุผลระหว่างกันและนำข้อกล่าวหาที่มายังประชาชน ในลูกา เราเห็นนั่นว่าบางคนได้กล่าวหาพระเยซูเจ้า และบางคนได้พยายามทดสอบพระองค์โดยขอพระองค์ให้หมายสำคัญจากสวรรค์ อีกแล้ว มันชัดเจนจากหนังสือทั้งสามเล่มในที่นี้ว่าพระเยซูเจ้าบอกคำอุปมาและบอกชัดถึงคำกล่าวหาว่ามาจากต่างกลุ่มคนของสถานที่แต่ละเวลาและสถานที่

Part 3: (See Mark 3:23-26, Matthew 12:25-28, and Luke 11:17-20). In these portions of Scripture, the Lord Jesus speaks to them in parables in response to their accusations. All these parables talk about unity. In the parables themselves, the Lord speaks about unity as one. The parables have concluded the idea that the unity of people who believe in the Bible should be as one as the unity of the Lord shows as One (Father, Son, Holy Spirit). If the One who gives the Bible is One, the ones who believe in it should be as one. If you are with the Lord, you all must be united. The Bible teaches that all who believe in the Bible as the true Word of God will have in their hearts to take the Bible as the Living Word. The dark they are between the dark, and you don't need to know about them; you just need to know about the light.

ส่วนที่ 3: (มองในมาระโก 3:23-26 มัทธิว 12:25-28 และลูกา 11:17-20) ในส่วนนี้ของพระคำสอน พระเยซูเจ้าพูดกับพวกเขาเป็นคำอุปมาเพื่อเป็นการตอบต่อกำกล่าวหาของพวกเขา คำอุปมาเหล่านี้พูดถึงความเป็นหนึ่ง ในคำอุปมาพวกเขาเอง พระเจ้าพูดถึงการได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน คำอุปมาได้รวมความคิดนั้นว่าคนรวมกันคนที่เชื่อในพระคัมภีร์ควรเป็นหนึ่งเดียวกันดังความเป็นหนึ่งที่พระเจ้าได้แสดงความเป็นหนึ่ง (พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์) ถ้าผู้เป็นหนึ่งได้ให้พระคัมภีร์เป็นหนึ่ง ผู้ที่เชื่อในนั้นควรเป็นหนึ่ง ถ้าคุณอยู่กับพระเจ้า คุณทั้งหมดต้องเป็นหนึ่ง พระคัมภีร์สอนนั้นว่าคนที่เชื่อในพระคัมภีร์ว่าเป็นคำอันแท้จริงของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่มีในหัวใจของพวกเขาให้ถือพระคัมภีร์ว่าเป็นพระคำแห่งชีวิต ความมืดพวกเขาอยู่ระหว่างความมืด และคุณไม่ต้องรู้เกี่ยวกับพวกมัน คุณเพียงต้องรู้แต่เรื่องของความสว่าง

Part 4: (See Mark 3:27, Matthew 12:29, and Luke 11:21-22). The parable told in these verses of Scripture points out to attacking the faith: watch out! Specifically, how to collapse the kingdom? The faith of the believers must be attacked to collapse the unity of the kingdom of God on earth. And, how to attack the believer? There is only one way to do it: the faith of the believer must be attacked first; the faith is the base for all humans to stand firm against the dark side, and the dark knows that. The Bible tells us clearly that if you have no faith, you will not invite the Lord into your heart and soul. If you don't invite the Lord Jesus into your heart, it is easy to be attacked, and the way to attack is straight to the faith. The dark does not need your body; all it needs is your soul. Attacking the faith is the fight for the soul; this flesh is nothing. The faith must be attacked first to take the human soul; no faith and the soul is lost. Look out in the world; even the Christians who lose faith go deeper than the rest of the world in doing evil deeds against God. When the souls that belong to God turn back against their Creator, those are the ones that attack the kingdom to collapse it. The way to destroy unity is if they can attack the faith, then the unity among believers can collapse.

ส่วนที่4: (มองในมาระโก 3:27 มัทธิว 12:29 และลูกา 11:21-22) คำอุปมาที่บอกในข้อนี้ของพระคำสอนชี้ถึงการต่อต้านความเชื่อ ระวัง! โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำลายอาณาจักรได้? ความเชื่อต้องถูกทำลายลงเพื่อทำลายการรวมกันของอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนโลก และ ทำอย่างไรจึงจะทำลายผู้มีความเชื่อ? มีเพียงทางเดียวที่ทำได้ ความศรัทธาของผู้มีความเชื่อผู้ต้องถูกทำลายลงก่อน ความศรัทธาเป็นรากฐานของมนุษย์ที่จะยืนมั่นคงต่อต้านความมืด และความมืดดุจ พระคัมภีร์บอกเราชัดเจนว่าคุณไม่มีความศรัทธา คุณจะไม่ร้องเชิญพระเจ้าเข้ามาในใจและวิญญาณของคุณ ถ้าคุณไม่เชิญพระเยซูเจ้าให้เข้ามาในหัวใจของคุณ มันจะเป็นการง่ายที่จะได้โจมตี และมีทางเดียวที่จะโจมตีคือโดยตรงถึงความศรัทธา ความมืดไม่ต้องการร่างกายของคุณ สิ่งที่คุณต้องการคือวิญญาณของคุณ การโจมตีความศรัทธาคือการต่อสู้เพื่อวิญญาณ ร่างกายนี้ไม่มีอะไร ความศรัทธาต้องถูกทำลายก่อนเพื่อเอาวิญญาณของมนุษย์ ไม่มีความศรัทธาและวิญญาณก็จากไป มองเข้าไปในโลก แม้แต่คริสเตียนที่ได้เสียความศรัทธาเข้าไป ลึกกว่าคนอื่นในโลกในการทำความชั่วต่อต้านพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า เมื่อวิญญาณที่เป็นของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าหันต่อผู้ที่ได้สร้างมัน พวกนั้นคือผู้ที่ต่อสู้อาณาจักรเพื่อทำลายลง วิธีที่จะทำลายความเป็นหนึ่งคือถ้าพวกมันสามารถโจมตีความเชื่อ แล้วความเป็นหนึ่งระหว่างผู้มีความเชื่อจะสามารถล้มลงได้

Explaining the parable of Mark 3:27. In this verse, “no one” represents the dark side; “the house” represents the soul of a person, and “the strong man” represents the believer in the Lord; “binds the strong man” means an attack on his faith. They have to attack the ones who are leaders in the church, which human eyes look to. If one of them falls, so many little ones will fall because humans love to worship humans. However, humans have the One that never fails, and they don’t come to Him but go to put their trust in men. No man on earth is strong enough. But the One Man who fights against the dark has been crucified; keep your mind on that Man; as the Bible has told us, He has won the battle; look to that Man, the Lord Jesus.

คำอธิบายถึงคำอุปมาในมาระโก 3:27 ในข้อนี้ “ไม่มีผู้ใด” ในที่นี้คือพวกแห่งความมืด “เรือน” ในที่นี้คือวิญญาณของคน และ “คนที่กำลังมาก” ในที่นี้คือผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้า “มัดคนที่กำลังมาก” นี้คือโจมตีความศรัทธาของเขา เขาต้องโจมตีผู้นำของโบสถ์ ที่ซึ่งสายตาของมนุษย์มองอยู่ ถ้าคนหนึ่งคนในพวกนั้นล้มลง ดังนั้นผู้เล็กน้อยหลายคนจะล้มลงด้วยเพราะมนุษย์รักที่จะเคารพบูชามนุษย์ อย่างไรก็ตาม มนุษย์มีผู้หนึ่งที่ไม่เคยล้ม และพวกเขาไม่มายังพระองค์แต่ไปวางใจในคน ไม่มีใครบนโลกนี้แข็งแรงพอ แต่มีผู้เดียวที่สู้ความมืดได้ถูกตรึงบนกางเขน เก็บความคิดของคุณอยู่ที่ผู้หนึ่งที่ตั้งที่พระคัมภีร์ได้บอกเรา พระองค์ได้ชนะการรบนั้น มองยังท่านผู้หนึ่ง พระเยซูเจ้า

Q: How does the dark attack the soul of humans? **A:** There is only one way to do it. They attack the person’s faith, and then they can enter the soul; the soul of humans is the bridge between the earth and the kingdom of heaven. There is only one way to go to the Kingdom of God, and that is through the human soul, and the dark knows that. That is why there is always a fight for the souls of humans. The dark knows well that the Lord loves the human souls because when He created them, He gave the soul the freedom to choose: you choose to be for the world, or you choose to be with the Lord; that is what the soul does, it is a big fight in the soul. The dark knows they can’t fight God, but their only way to fight is to take the souls of humans. They know very well that the Lord loves humans, and that is why He sent His beloved Son Jesus to be human on earth to show them that they have meaning for the Lord, not the flesh, but the soul; this is the war of the unseen world, for the human souls.

คำถาม: ทำอย่างไรในการโจมตีวิญญาณของมนุษย์? **คำตอบ:** มีเพียงวิธีเดียวที่จะทำได้ พวกมันโจมตีความศรัทธาของคน และแล้วพวกเขาสามารถจะเข้าไปในวิญญาณ วิญญาณของมนุษย์คือสะพานระหว่างโลกและอาณาจักรสวรรค์ ที่นี้มีเพียงทางเดียวที่จะไปในอาณาจักรของพระเจ้า เป็นเจ้าและนั่นคือโดยวิญญาณของมนุษย์ และความมืดนั้นรู้ นั่นคือทำไมตลอดเวลาลึกลงไปที่นี้ผู้เพื่อวิญญาณของมนุษย์ ความมืดรู้ว่าพระเจ้ารักวิญญาณของมนุษย์ เพราะเมื่อพระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขา พระองค์ได้ให้วิญญาณที่มีอิสระที่จะเลือก คุณจะเลือกที่จะอยู่กับโลก หรือคุณจะเลือกที่จะอยู่กับพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่วิญญาณทำ มันเป็นการต่อสู้อันยิ่งใหญ่ในวิญญาณ ความมืดรู้ว่าพวกมันไม่สามารถสู้พระเจ้าเป็นเจ้า แต่พวกเขามีทางเดียวที่พวกมันสามารถสู้เพื่อเอาวิญญาณของมนุษย์ พวกมันรู้ว่าพระเจ้ารักมนุษย์ และนั่นคือทำไมพระองค์จึงทรงส่งพระบุตรพระเยซูคริสต์ เจ้าของพระองค์มาเป็นมนุษย์บนโลกเพื่อแสดงต่อพวกเขาว่าพวกเขามีความหมายต่อพระเจ้า ไม่ใช่ร่างกาย แต่วิญญาณ นี้คือสงครามในโลกที่ไม่สามารถเห็น สำหรับวิญญาณของมนุษย์

Part 5: (See Mark 3:28-30, Matthew 12:30-32, and Luke 11:23). These verses refer to the whole world (“the sons of men”), for whoever speaks against the Holy Spirit is guilty of an eternal sin.

ส่วนที่5 (มองใน มาระโก 3:28-30 มัทธิว 12:30-32 และลูกา 11:23) ในข้อนี้หมายถึงโลกทั้งโลก (“บุตรทั้งหลายของมนุษย์”) สำหรับใครก็ตามที่พูดต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์คือมีความผิดของบาปตลอดไป

³¹ And there come **His** mother and **His** brothers; and, standing **outside**, they sent to **Him**, calling **Him**.

³¹ และในเวลานั้นพระมารดาและเหล่าอันชายของ **พระองค์** มา และ มายืนอยู่ภายนอก พวกเขาตั้งคนไปยัง **พระองค์** เรียก **พระองค์**

Comments 3:31. Verses Mark 3:31 and Mark 3:21 are tangled together. Humans try to confuse humans between the human family of the Lord Jesus as He comes down to be a human. Here, it clearly shows when the Lord will answer, pay attention to the way: for the Lord Himself, the earthly family does not play a role in lifting Him up or pulling Him down. The Lord Jesus is one hundred percent man and one hundred percent God, but He is not just another man, He is the Son of Man; that is the way the Lord was born, to be human. This way, when they come, because of the position He holds (as a teacher), some will come and claim I am involved in some way with the Lord Jesus.

ความเห็น 3:31 ข้อเขียนมารโก 3:31 และมารโก 3:21 นั้นผูกพันกันและกัน มนุษย์พยายามสับสนมนุษย์ระหว่างครอบครัวมนุษย์ของพระเยซูเจ้าที่พระองค์ลงมาเป็นมนุษย์ ในที่นี้ มันแสดงให้เห็นชัดเจนเมื่อพระเจ้าจะตอบให้ความสนใจต่อทาง สำหรับพระเจ้าพระองค์เอง ครอบครัวทางโลกไม่ได้ใช้สำหรับยกพระองค์ขึ้นหรือดึงพระองค์ลง พระเยซูเจ้าเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์และเป็นพระเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่พระองค์ไม่ใช่เป็นเพียงแต่คน พระองค์เป็นบุตรของคน นั่นคือวิธีที่พระเจ้าได้เกิด เป็นมนุษย์ ในทางนี้ เมื่อพวกเขา มา เพราะตำแหน่งที่พระองค์มี (เป็นพระอาจารย์) บางคนจะมาและอ้างว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับบางอย่างกับพระเยซูเจ้า

“Son of Man.” When the Bible says Son of Man, it specifically says that the Lord Jesus is a Man, but He never says or claims He is the Son of Joseph; He is always the Son of Man; for the rest of humans, He is the foundation of the race; all humans come from Him; He is the Son of Man.

“บุตรของคน” เมื่อพระคัมภีร์พูดถึงบุตรของคน มันโดยเฉพาะได้ออกันว่าพระเยซูเจ้าคือคน แต่พระองค์ไม่เคยพูดหรืออ้างว่าพระองค์เป็นบุตรของใครๆ ตลอดเวลาพระองค์คือบุตรของคน สำหรับมนุษย์ส่วนที่เหลือพระองค์คือพ่อหลักของทุกคน มนุษย์ทั้งหมดมาจากพระองค์ พระองค์คือบุตรของคน

³² And a multitude was sitting around **Him**; and they say to **Him**, Behold, **Thy** mother and **Thy** brothers outside are seeking **Thee**.

³² และฝูงชนได้นั่งอยู่รอบๆ **พระองค์** และพวกเขาพูดกับ **พระองค์** ดูเถิด พระมารดาของ **พระองค์** ท่าน และเหล่าอันชายของ **พระองค์** ท่าน อยู่ข้างนอกมาหา **พระองค์**

³³ And **He** answers them, and says, Who are **My** mother and **My** brothers?

³³ และ **พระองค์** ตอบพวกเขา และว่า ใครคือมารดา **ของเรา** และน้องชาย **ของเรา**?

³⁴ And looking around on those who sat around **Him**, **He** says, Behold, **My** mother and **My** brothers!

³⁴ และมองไปรอบๆ พวกคนที่นั่งอยู่รอบๆ **พระองค์** **พระองค์** พูดว่า ดูเถิด มารดา **ของเรา** และน้องชาย **ของเรา**!

³⁵ For whoever shall do the will of **God**, this is **My** brother, and sister, and mother.

³⁵ สำหรับใครก็ตามที่ทำตามพระประสงค์ของ **พระเจ้า** นี่นั่นคือน้องชาย และน้องสาว และมารดา **ของเรา**

Comments 3:31-35. See also Comments Matthew 12:46-50, and Comments Luke 8:19-21.

This event happened once, and all three Gospels give this account. Combining the details from all three Gospels, we find out that:

ความเห็น 3:31-35 มองความเห็นในมัทธิว 12:46-50 และความเห็นลูกา 8:19-21

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นครั้งเดียว และในพระหนังสือทั้งสามเล่มที่ได้ให้ไว้ รวบรวมรายละเอียดจากพระหนังสือทั้งสามเล่มเราพบว่า

1. The Lord Jesus was speaking to the people when His earthly family came.
2. A crowd was around Him, and His earthly family could not reach Him.
3. They were standing outside, asking people to speak with the Lord Jesus.
4. People told the Lord Jesus that “Thy mother and Thy brothers outside are seeking for Thee.”
5. The Lord Jesus answered and asked the people listening, “Who are My mother and My brothers?”
6. The Lord Jesus’ answer is the key point of all three Gospels: the Lord Jesus has only One Father who is in heaven, and His relatives on earth are only those who glorify the Father and the Lord Jesus as God.

1) พระเยซูเจ้าได้พูดกับฝูงชนเมื่อครอบครัวทางโลกของพระองค์ได้มายัง

2) มีฝูงชนอยู่รอบๆพระองค์ และครอบครัวทางโลกของพระองค์ไม่สามารถเข้าถึงพระองค์

- 3) พวกเขาได้ยืนอยู่ข้างนอก ถามผู้คนที่พอจะพูดกับพระเยซูเจ้า
- 4) ประชาชนได้บอกแก่พระเยซูเจ้านั้นว่า "มารดาและน้องชายของพระองค์ที่ท่านอยู่ข้างนอกมองหาพระองค์"
- 5) พระเยซูเจ้าได้ตอบและได้ถามต่อแก่ผู้คนที่ฟัง "ใครคือมารดาของเราและเหล่าน้องชายของเรา?"
- 6) คำตอบของพระเยซูเจ้าคือจุดสำคัญในพระหนังสือทั้งสามเล่มว่า พระเยซูเจ้ามีพระบิดาเพียงผู้เดียวคือผู้ที่อยู่ในสวรรค์ และเหล่าญาติพี่น้องของพระองค์บนโลกคือพวกเดียวกันที่บูชาพระบิดาและพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้า

Life and Faith Applications. 1) The dark side fights for the human soul; the human flesh is nothing. Watch your faith; the faith has to be attacked first to take the human soul; no faith, the soul is lost. 2) Do not look to people as examples of your faith, but look to the One who has been crucified and won the battle: look to the Lord Jesus. 3) Stay united among believers; if you are with the Lord, you must be one in Christ. 4) Remember who your family is. Most people have problems with this, but our relatives on this earth are those who do the will of God and believe and worship the Lord Jesus as the Son of God.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ความมืดต่อสู้เพื่อวิญญาณของมนุษย์ ร่างกายของมนุษย์ไม่มีอะไร ระวังความศรัทธาของคุณ ความศรัทธาต้องถูกโจมตีก่อนเพื่อจะเอาวิญญาณของมนุษย์ ใจที่ไม่มีศรัทธา วิญญาณก็จากไป 2) อย่ามองเอาคนเพื่อใช้เป็นตัวอย่างสำหรับความศรัทธาของคุณ แต่มองยังผู้ซึ่งถูกตรึงบนกางเขนและได้ชนะศึก มองที่พระเยซูเจ้า 3) อยู่ร่วมกันระหว่างผู้มีความเชื่อ ถ้าคุณอยู่กับพระเจ้า คุณต้องเป็นหนึ่งในนั้น 4) จำไว้ ใครคือครอบครัวของคุณ ผู้คนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่ญาติพี่น้องของเราในโลกนี้คือผู้ที่ทำตามประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและมีความเชื่อและบูชาพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า